

U V O D

Humanistička koncepcija predškolskog vaspitanja je već odavno ugrađena u zvanične programe u našoj zemlji. Ona uvažava razvojne potrebe djeteta, njegova prava i njegovu individualnost. Predškolsko dijete ima potrebu i pravo da bude ono što jeste, da raste i da se razvija.

Aktivna priroda djeteta se ispoljava u njegovoj inicijativi, u spontanim istraživačkim ponašanjima i iznad svega u dječijoj igri.

Da bi ti zahtjevi bili pravilno primjenjeni, važno je već ranije primjeniti proces socijalizacije. Jedan od važnih segmenata razvoja djeteta je njegovo emotivno izražavanje, koje je određeno genetikom, ali se i uči po modelu; različiti modeli obogaćuju ekspresivnost djeteta, kroz pozitivne poruke vezane za postupke, doživljaje, događaje, predočavanje realnih posljedica, uče dijete pravilnom usmjerenju emocija.

EMOCIONALNI RAZVOJ USRASTA DJECE OD 5 DO 7 GODINA

Emocionalni razvoj djece predškolskog uzrasta je vezan i za socijalni razvoj. Ovaj segment razvoja djeteta spada u najkrupnije pedagoške probleme. Razlog tome je što okolina najčešće "zna šta djeca vole" i "šta nije štetno" za njihov razvoj, pa ipak postupa na pogrešan način. Odrasli brzo zaborave svoje djetinjstvo, osim nekih događaja vezanih za "snalaženje u životu" što podrazumijeva odlike društvenog, i socijalnog snalaženja. U razvojnom smislu te riječi, uglavnom se misli na ishode razvoja samosvjesnosti, samokontrole, tolerantnosti, saosjećajnosti, empatije, odgovornosti i kooperativnosti.

Sve je značajnija kontrola emocija. Kontrole stresogenih uticaja.

Emocije

Veoma je važno pomoći djetetu da slobodno izrazi svoja osjećanja, da ih prepozna kod sebe i kod drugih, da ih pravilno primjeni i povezuje sa konkretnim situacijama, prije svega sada i ovdje, ali i u prošlosti i budućnosti.

Znači, umjesto da se djetetu kaže "ma, ne plači, to ne boli", treba mu objasniti šta osjeća. Da li si se prepao kad si pao? "Kad nešto boli, suze same teku" Tako se ostvaruje još jedan veoma važan razvojni proces – povezivanje spoljašnjih događaja sa unutrašnjim doživljajima, sa predstavama, mislima, osjećanjima, čime se sklapa slika o sebi i svojoj ličnosti.

Osobine ličnosti

Predškolsko dijete nema jasnu predstavu šta je ličnost, koje su njene osobine i karakteristike, kada je ono samo u pitanju, pa zato ne može ni da poredi sebe sa drugima, da uočava sličnosti i razlike, niti da poredi sebe sada sa nekim svojim pređašnjim osobinama ili ponašanjima.

Sa tri godine, dijete ima polni identitet, zna da li je dječak ili djevojčica (ne zna u čemu je razlika) ali nije baš sigurno da djevojčica ne može postati dječak, ako to jako želi. Ovo shvatanje je prisutno sve do šeste godine.

Shvatanje ličnog identiteta se javlja kasnije. Tek sa osam ili devet godina dijete shvata da i ono, kao i drugi ima lični identitet, po kome se ljudi razlikuju, a koji čini da se u različitim situacijama ponašaju i reaguju na karakterističan, samo njima svojstven način.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com